

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 05/03121	Dok.nr.: 38
Arkivkode: 416.0	Dato: 10.11.05
Avd.: SAP	Saksbeh.:
U.off.:	

Forslag til ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen og tilpasninger i visse andre lover.

Generelt:

I Arbeids- og sosialdepartementets Høringsnotat august 2005 er et hovedmål ”.....at flere skal tilbakeføres til arbeid eller aktiv virksomhet slik at færre har trygd eller stønad som hovedkilde til forsørgelse”. Et annet hovedmål er at ”reformen tar sikte på en mer brukervennlig, samordnet og effektiv velferdsforvaltning”.

Norges Kvinne og Familieforbund (heretter kalt K&F) er enige i alle hovedmål. Vår uttalelse vil derfor i hovedsak rette seg mot brukervennlig, samordnet og effektiv velferdsforvaltning, dvs. generelle kommentarer til høringsforslaget, og mindre til detaljene i lovtekstforslaget.

Erfaringer:

K&F er kjent med at det er gjennomført flere forsøk med tettere samarbeid mellom arbeids- og trygdekontor og sosialkontor. Dette over flere år og med godt resultat.

Bruker i sentrum:

K&F ser de som har behov for tjenester fra ovennevnte instanser som brukere. Når et menneske er i en vanskelig situasjon, er det viktig at det offentlig hjelpeapparat møter bruker som en enhet. Det kan være svært tungt å måtte framlegge sin ”sak” for ulike saksbehandlere i flere etater, og eventuell måtte motta hjelpetiltak som føles som lite hensiktsmessig.

Oppsplitting av hjelpetiltak må unngås, og veien mot tilbakeføring til arbeidsliv eller aktiv virksomhet, må ses som en helhet – tidligere oppsplitting av tiltak og hjelpeinstanser bør unngås.

Det er positivt notert at tiltakene skal legges nær brukeren. Forskjellighet i ulike deler av landet, i mentalitet og kultur kan ivaretas – misforståelser unngås.

Det forstås at en ønsker å nedfelle formuleringer i loven som styrker disse momentene. Men det betinger vel at de etater som her skal sammenslås, er samordnet og samstemt. Ja, at når brukeren kommer til sitt ”kontor” er det allerede lagt rutiner som er forutsett for han/henne og for den nye etaten.

Bankgironr:
6034 05 07102

NO 974 804 271

Dette betinger en betydelig anstrengelse i de tre store og tunge etater som skal sammenslås, og som har en lang og utpreget internkultur, for å oppnå / utvikle en ny felles utadrettet kultur. Dette ser K&F på som en viktig faktor for at reformen skal lykkes. Endring av holdninger er vel noe av det vanskeligste vi gjør.

K&F ser det videre som spesielt viktig at saksbehandler møter bruker med respekt, og kan formidle at han/hun er der for å finne en løsning sammen med brukeren. Å bygge opp samarbeidsvilje og tiltro til etaten hos bruker, må bli en del av saksbehandlerens kompetanse. Deretter må de formidle at de har sakskunnskap og samarbeidsvilje, som er viktige redskap for å finne løsninger og nå oppsatte mål..

Det bør derfor avsettes tilstrekkelig med midler for endringsprosessen. Vi vil også synliggjøre at vi ser det som en stor utfordring for etatene å gjennomføre en endring samtidig med løpende saksbehandling – og det i endret form. Det vil mot bruker være viktig at rutiner skrives og gjøres tilgjengelig for de ansatte, brukerne og andre i samfunnet.

Positivt er det også notert at forenklingen som loven forutsetter, også skal resulterer i at saksbehandlingen blir enklere og at rettsikkerheten forsterkes. Det må understrekes at vedtak forventes forelagt bruker i en språkform som gjør at dette forstår hva vedtaket går ut på. Det må være en viktig tilpassning til brukers behov.

Taushetsplikt:

Saksbehandlerne må være klar over sin taushetsplikt og det spesielt i de sammenhenger hvor bruker og saksbehandler lever i lett gjennomsiktede forhold – små steder. Det må sikres høy profesjonalitet i etaten, og bevissthet om at det må være en del av den nye etatskulturen.

Skal felles saksbehandlersystem brukes, bør disse sikres mot innsyn for andre enn ”rette vedkommende”.

Ankemulighet:

Bruker må i loven sikres ankemuligheter, spesielt for å få en profesjonell behandling av sin sak.

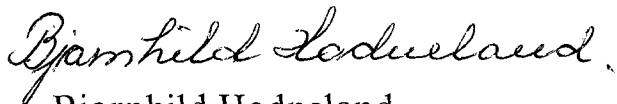
Omstilling hos bruker og hos tjenestetilbyder. Det må tilføres tilstrekkelig med midler for å sikre opplæring og tilpassing – at etatene ser mulighetene for tiltak tilpasset den enkelte og endelig forlater streng regelforvaltning.

Det er vel ikke slik at det er rettferdig at alle skal få det samme tiltaket uavhengig av hvilke behov den enkelte har for å komme tilbake i en aktiv hverdag. Det er jo viktig ikke bare for den som er bruker i den nye enheten, men også dens familie, arbeidskollegarer etc.

Konklusjon: K&F er positiv til lovforslaget under forutsetning at de ovenstående forutsetninger gjennomføres.

Oslo, 9.november 2005.11.09

Norges Kvinne. Og Familieforbund

Bjarnhild Hodneland
Forbundsleder

Gerd Misund (s)
sentralstyremedlem